Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Z obsahu:
• Slavnosti jiřinek – str. 4
• To byla jízda na divoké řece… – str. 5
• Nový obyvatel školní dílny – str. 9
• Týden knihoven 2020 – str. 10
• Pecka před 100 lety – str. 12
• Pecka kros se běžel po třinácté – str. 18
• Memoriál Míry Tměje v nohejbalu trojic – str. 19

Ročník XXX
číslo 3 / 2020
září – listopad 2020

Na hřišti se konal 8. ročník Harantiády

Neděle 6. září, městečko Pecka
Náměstí Kryštofa Haranta se plní mladými sportovci s doprovodem rodičů. První registrace a přihlášky do soutěží, zapálení harantiádovského ohně a přesun na peckovské hřiště, kde od 14 hodin začínají další Harantiádovské hry.

Na peckovském hřišti už průvod očekávají další sportovci, kteří zvolili cestu přímo na sportoviště a nětrpěliví diváci.

Pořadatelé, členové TJ Harant Pecka a FKM Javorka od desáté hodiny připravují harantiádovskou hranici, jejíž oheň nás bude symbolicky provázet celým sportovním odpolednem, připravují se sportovní sektory, přiváží se občerstvení a odměny pro sportovce a dolaďuje se ozvučení akce, pak krátká porada a rozdělení úkolů pro jednotlivé pořadatele a sportovní komisaře. Ve 13.30 se zapaluje harantiádovská pochodeň a po krátkém uvítání se všichni přesunují na peckovské hřiště.

(pokračování na straně 3)

Život se v městečku nezastavil

Vážení spoluobčané,
léto se s námi pomalu loučí, každý se snažil si ho užít, jak nejlépe uměl a trošku jsme zapomněli i na jarního nezvaného hosta COVID-19. Ten nezklamal a máme ho tu opět, silného a neúnavného.

Tento problém rozdělil společnost na dvě skupiny, jedna problém zlehčuje, nebere ho příliš vážně a druhá je naopak velmi vystrašená. Z nařízení vládních činitelů a z médií jsme všichni zmateni, názory se velmi různí, vše se mění ze dne na den. Myslím si, že bychom měli vzít rozum do hrsti, problém příliš nepodceňovat. Z mého pohledu je velmi důležitá osobní disciplína, opatrnost a maximální ohleduplnost, dodržování 3 R – důkladné mytí rukou, dodržování rozestupů a nošení roušek (zatím ve vnitřních veřejných prostorách).

I přes to, že rok 2020 je jiný než roky minulé, investiční akce frčí na plné obrátky. Největší akce – Obnova vnějšího pláště základní školy, podpořená dotací z Ministerstva financí ČR, byla v srpnu zahájena a probíhají práce na výměně oken, obnově fasády. Škola by měla do roku 2021 vykročit v novém kabátě. Držme si pěsti, aby nám počasí hrálo do noty a vše se podařilo dokončit.

Na peckovském náměstí probíhá 1. etapa restaurování Mariánského sloupu, práce provádí restaurátorka Renata Poláková, akce je financována z Programu regenerace městských památkových zón.

Na Ministerstvu pro místní rozvoj ČR jsme uspěli s žádostí o dotaci na vybudování dětských hřišť. Doplnili jsme herní prvky na hřiště ve Lhotě, u bytovky v Pecce a u chaty v Bělé u Pecky. Děti tak mají možnost v této době vyřádit se venku a nesedět u počítačů a mobilů doma.

U bytového domu v Pecce, kde v loňském roce proběhla výměna oken a dům se zateplil, byly dokončeny terénní úpravy, vybudovalo se parkoviště a chodníky okolo domu. Projekt je podpořen ze Státního fondu životního prostředí.

Nejen investice jsou na denním pořádku, ale také údržba veřejných prostranství, odpadové hospodářství apod. V srpnu jsme posílili technický úsek, přijali jsme nového zaměstnance. Snahou je, aby veřejné plochy byly upravené. Děkujeme vám všem, kteří nám pomáháte s údržbou, protože plochy přibývají, letos i výrazně pršelo, tak každá pomoc je dobrá a vážíme si jí.

I letos v letní sezóně Peckovsko žilo. Hrad i naše spolky pořádaly kulturní, sportovní a společenské akce, kde si každý místní i návštěvník mohl najít, co ho baví a zajímá. Závěr srpna patřil Peckovské pouti, která se opět vydařila, a všem, kteří se na organizaci podíleli, patří velký dík.

Držme si pěsti, ať se podaří virus porazit, ať se naše životy vrátí do normálu a pohody.

Hana Štěrbová

Volby do Zastupitelstva Královéhradeckého kraje

Vážení voliči,
jak jistě víte, budeme ve dnech 2. a 3. října 2020 volit své zástupce do Královéhradeckého kraje.

Tím, že se zúčastníte voleb, dáte svým hlasem jasně najevo, že vám není lhostejný osud celého našeho regionu. Právě v této nelehké době je důležité vyjádřit svůj názor a k volbám jít.

Přeju nám všem, abychom si zvolili takové zástupce, kteří nebudou zapomínat na to, že i na malých obcích jsou lidé, kteří zde chtějí žít plnohodnotný život.

Těšíme se na vás u voleb 2020.

HŠ

Na hřišti se konal 8. ročník Harantiády

(pokračování z titulní strany)

V čele průvodu sportovců je Josef Berger, dlouholetý člen cyklistického oddílu TJ Harant Pecka. Za potlesku účastníků je zapálena harantiádovská hranice a letošní ročník je prohlášen za zahájený, sportovní klání může naplno vypuknout. Je připraven sektor pro drobotinu do 4 let. Shazování kuželek, skládání puzzlového krtečka, lovení rybiček. To je jen krátký výčet připravených disciplín. Pro starší děti je připraveno dalších 10 disciplín. Kop na fotbalovou branku, hod na přesnost se shazováním pyramidy z dřevěných kostek, pro mladší hod na přesnost, hod daleký kriketovým míčkem, skok do dálky z místa, skoky v pytli, člunkový běh, cyklistická jízda zručnosti, dřepy a stezka zručnosti s přeskoky přes překážky, slalomem a podlézáním překážek.

Co to vlastně Harantiáda je?

- sportovně-zábavné odpoledne pro děti předškolního a školního věku
- disciplíny jsou uzpůsobeny věku sportovců rozdělením do věkových kategorií
- pro nejmenší do čtyř let je vyčleněn samostatný sektor
- všechny děti jsou dle dosažených výkonů odměněny a mohou si vybrat ceny dle dosažených bodů

Počasí dnes Harantiádě vyloženě přeje. Sem tam mráček, ale teplo a častěji slunečno. Všech 78 letošních sportovců si s nástrahami sportovního odpoledne poradilo na výbornou, což jsme díky reportážnímu mikrofonu v rukou Vládi Stárka věděli hned z první ruky a nebylo pochyb, že se mladým sportovcům daří. Sportovní komisaři nejen že dohlíželi na regulárnost soutěží, ale mladým sportovcům též ukazovali, co se od nich očekává, vysvětlovali, jak disciplínu nejlépe zvládnout a společně s diváky a rodiči vedli mladé sportovce k nejlepším výkonům. Měli také plné ruce práce: změřit vzdálenosti nebo dosažený čas a zapsat výsledky do účastnického lístku. Všichni absolvovali všechny disciplíny a s vyplněnými účastnickými kartičkami hurá pro odměnu. Jako obvykle byla velká mela při vybírání cen, spousta mladých sportovců se nemohla rozhodnout co si vybrat.

Příjemnou tečkou v závěru bylo opékání buřtů na ohni z harantiádovské hranice. Zde bylo také živo a děvčata u stánku se také zapotila. Buřty, klobásky, chlebík, hořčici, tácky a jehly na opékání. Malinovka pro malé sportovce tekla proudem. Vždyť si to po skvělých výkonech vše zasloužili.

Všem sportovcům přejeme, ať se jim v celém školním roce daří. Hlavně nezapomeňte na sport, naše oddíly volejbalu, fotbalu, cyklistiky, nohejbalu, florbalu i sportu pro všechny vás rády uvidí ve svých řadách.

Věříme, že se účastníkům harantiádovské odpoledne líbilo, vždyť to není jen o výkonech, ale také o kamarádství a přátelství, které ke sportu neodmyslitelně patří, stejně jako zdravá rivalita.

Velké díky patří všem pořadatelům a sponzorům, kteří se o celé letošní hry postarali.

A tak ještě krátká rekapitulace:

776 př. n. l.	první antické olympijské hry,
1896	první novodobé letní olympijské hry v Aténách,
1924	první novodobé zimní olympijské hry v Chamonix
2013	I. ročník Harantiády v Pecce
2014	II. ročník Harantiády v Pecce
2014	Zimní olympijské hry v Soči
2015	III. ročník Harantiády na Pecce
2016	Letní o lympijské hry Rio 2016
2016	IV. Harantiádovské hry v Pecce
2017	V. Harantiádovské hry v Pecce
2018	Zimní olympijské hry v Pchjongčchangu
2018	VI. Harantiádovské hry v Pecce
2019	VII. Harantiádovské hry v Pecce
2020	Letní olympijské hry v Tokiu – odloženy na 2021
2020	VIII. Harantiádovské hry v Pecce

VIII. Harantiádovské hry v Pecce:
Pořadatel: TJ Harant Pecka, z. s.
Datum konání: 6. 9. 2020
Místo konání: fotbalové hřiště Pecka
Počet sportovců: 78
Počet disciplín: 16
Rozpočet: závratných 17 000 Kč
K nezaplacení: práce a nadšení pořadatelů

Rok 2021 je zatím nepopsaný list. Jedno je však jisté: IX. Harantiáda 2021 opět bude!
Děkujeme všem a už se těšíme na příští ročník.

Vladislav Stárek

Slavnosti jiřinek

O peckovské Bartolomějské pouti, když u nás v kostele sloužil mši novokněz, rodák ze Dvora Králové, Ing. Josef Haman, se v Mostku v kostele sv. Anny uskutečnili již po páté Slavnosti jiřinek. Tyto květiny nevoní a přišly k nám z Mexika. První Jiřinková slavnost se slavila v České Skalici v r. 1837. Jiřinky se slavily i letos ve Velkých Opatovicích, v České Skalici a na výstavišti Lysá n. Labem. To, co pan Petr Albrecht vypěstoval na svém poli v Mostku, neboť jeho koníčkem jsou jiřiny, má jich snad 120 druhů, paní Jana Čudejková naaranžovala v krásné ikebany a vyzdobila kostel. Ale i náš kostel byl krásně vyzdoben na pouť díky dobrodincům, kteří přispějí na výzdobu, a paní Ludmile Hanušové, která náš kostel s láskou zdobí, také děkuji i za úklid a službu hudební manželům Müllerovým. Snad by bylo ještě možné připomenout Bedřicha Smetanu, který v mládí zkomponoval Jiřinkovou polku. O prázdninách jsme se s kamarády plavili na voru v Pieninách na polsko-slovenské hranici a navštívili Duklu, kde českoslovenští vojáci vstoupili na naše území 6. října 1944. U památníku a na hřbitově jsme se modlili a také sloužili za padlé vojáky mši.

Přijď, Duchu přesvatý

Na začátek školního roku se modlíme v kostele k Duchu svatému a prosíme o pomoc pro žáky a učitele, studenty a profesory. Vzpomínám si na své promoce, kde před 18 lety zazněl v aule hymnus Gaudeamus igitur: „1, Radujme se, přátelé, dokavaď jsme mladí: Až nám sejde mládí z tváří, přijde bolestivé stáří, do hrobu nás vsadí. 4, Vivat Akademia, páni profesoři! Též ať žije student každý, jeho údy a tvář navždy rumělečkem hoří“. Zpívali jsme ji v latině ve studentském sboru na gymplu v Nitře v prvním ročníku. Slavím letos zároveň 21. září výročí svého kněžského svěcení a pak první mše v Chotěboři a rodné obci Velký Lapáš. Nedávno mne v Mostku navštívili známí, abych sloužil mši jako poděkování za 50 let manželství, zlatou svatbu. Jako věřící jsme spojení s Bohem a jemu děkujeme za všechno krásné i těžké. V listopadu budeme děkovat za dar svobody a demokracii v naší zemi. Díky našemu intenzivnímu vztahu a obratu na západ a spojení s EU a NATO máme mír a i náboženskou svobodu.

Víra, láska a naděje

Nastal čas podzimní, kdy se slaví posvícení, ono výročí posvěcení kostela, spojené třeba s poděkováním za úrodu Pánu Bohu. Dnes se nám zdá jaksi automatické, mít vše na dosah a hned. Přesto jsme mnohdy bezmocní a naše technika nepomáhá k vyřešení obyčejných lidských vztahů. Kde se schází lidi, tam je i hřích, neboť jsme slabí a hříšní. I v našich rodinách, naší společnosti. Nemáme na to zabránit šíření covidu a smrti mnoha tisíců lidí. Jsme tedy i dnes bezmocní, odkázáni na pomoc shůry. Díky milosti víry a naděje věříme v setkání na věčnosti s našimi zemřelými. Díky lásce a Božímu odpuštění se můžeme učit znovu odpouštět a začínat i my. Ať tedy Pán obnoví, znovu vzkřísí to, co my neumíme, naše zraněné vztahy. Ať naše láska a naděje při návštěvě hřbitovů nepohasne. Ať světlo věčné našim zemřelým svítí.

Přeji požehnaný čas podzimní.

P. Lubomír Pilka

To byla jízda na divoké řece…

Když v dubnu a květnu protivirová opatření zavřela pomyslná turistická stavidla a na památky se nejprve nemohlo vůbec a pak jen v omezeném režimu, bylo jasné, že až omezení pominou, bude na hradech a zámcích v Čechách i na Moravě hodně veselo a rušno. A taky že jo. I u nás na Pecce.

V dubnu a v květnu jsme jen mohli počítat ztráty, červen ještě z pohledu čísel taky nebyl úplně běžným měsícem, ve statistikách návštěvnosti chyběly především školní výlety, ale už se konečně na hradě něco dělo.

Závěr června byl na hradě opět ve znamení muziky. Letos již po osmnácté pořádal Spolek Bezdružic na hradě hudební festival, jen jednodenní, v pátek 26. 6. Ale bylo to krásné a milé setkání. Spousta lidí se těšila nejenom z koncertů, ale taky z možnosti se konečně potkat venku na nějaké kulturní akci. Po mnoha letech se na Pecce opět dala dohromady trutnovská kapela Ostaš, mnozí z nás zavzpomínali na punkové mládí se Znouzectností a švýcarští Songs from Utopia, to už byla pomyslná třešnička na skvělém dortu. Z výtěžku festivalu organizátoři podpoří dvaceti tisíci nákup originálního výtisku cestopisu Kryštofa Haranta z roku 1608.

Ještě než začaly prázdniny, střihli jsme si na hradě ještě jazzovou parádu v podání skvělých mladých jazzových muzikantů z Avivando kvartetu.

Začátek léta mají na hradě rezervovaný šermíři ze skupiny Sinister. I letos tomu nebylo jinak a od 4. do 11. července jejich vystoupením patřilo hradní nádvoří. O diváky nebyla nouze. Nejen kulturou a historickým šermem si krátili šermíři na Pecce svůj týdenní pobyt, aby se jim nezkrátily žíly, přidali pomocnou ruku při opravě části cesty hradním parkem. Závěr jejich účinkování se pak nesl ve znamení napínavého a romantického příběhu Hynka, Viléma a Jarmily při ohňové show.

Hudbu do našich uší a duší v neděli 12. července našroubovali Ludmila Pavlová s Edou Šístkem při koncertu v rámci Podkrkonošského hudebního léta a opět to bylo úžasné. Chybu udělali všichni ti, co nepřišli.

Muzikanty pak na nějakou dobu na hradě vystřídali sochaři a tóny hudebních nástrojů klepání a ťukání železa o kámen. Během letního sochařského sympozia Dálky 2020 vznikly na hradě 4 zcela nové lavičky se sochařskou výzdobou na motivy cest Kryštofa Haranta. Posadit se a zamířit v představách tak můžete do Benátek, Arábie, Španělska i Egypta. Velký dík patří nejenom samotným sochařům a pořádající sochařské huti z Chodovic, ale také Městysu Pecka, který se zachoval jako správný mecenáš umění.

Dvakrát jsme během léta promítali na hradě film v letním Kinu na kolečkách. Na první film Muž na střídačku dorazilo 41 návštěvníků, žně se pak ale konaly u promítání 3Bobulí. Na film i ochutnávku vín se přišlo podívat 450 lidí a hrad praskal ve švech. Jestli nebudete chodit i na koncerty vážné hudby, tak už žádný promítání na hradě nebude, a víno už vůbec ne! A ještě jeden film jste mohli na hradě vidět. Dokument Pouť krkonošská nás provedl i krajem okolo Pecky po stopách K. H. Máchy a jeho cesty z Prahy na Sněžku.

Během peckovské pouti na hradě vystupovali šermíři ze skupiny historického šermu Fortis, září to pak byl koncert Ensemble Martinů s velmi bídnou návštěvností a o to lepším hudebním zážitkem, divadelní švanda Vánočnice v podání DeDivadla. Tečku za letošním programem na hradě pak v sobotu 19. září udělala Country kapela Náhoda a trampský potlach, který se pod její taktovkou na hradě letos konal už popáté. Díky všem účinkujícím i návštěvníkům, bez vás by naše práce neměla moc smysl.

Nejen kulturou živ je peckovský hrad. Stavební práce pro letošek trochu ustoupily do pozadí. Stavebníci dotáhnou k cíli přestavbu Veselky, opraví nepovedené, ale gró letošních prací bylo především řádné plánování a projektování dalších oprav a stavebně historický průzkum, který by těmto opravám měl vždy předcházet.

A ještě něco málo hradních čísel… Jak to se sezónou vypadalo bídně, až tragicky na začátku roku, léto se pochlapilo a statistiky i hradní pokladna se z velké části zahojily. Dnes už se zase blížíme 19 000 platících návštěvníků a na vstupném je to zas už více jak 1 000 000 korun. Zapsali jsme si i nový denní návštěvnický rekord, kdy v úterý 4. srpna na hrad dorazilo 599 návštěvníků.

Takže ještě jednou díky, přijďte si ještě na hrad užít barevný podzim.

Honza Murdych
kastelán hradu

Ničeho se nebojíme, do školky se vypravíme…

Čeho bychom se taky asi měli bát? Vůbec ničeho. Vždyť na nás čeká krásná školka plná hraček, písniček, pohádek a povídání o všem možném. A ještě můžeme přidat cvičení, vycházky, výlety, kreslení, malování, modelování… a každý den bude něco jiného, něco nového, něco úžasného, na co se bude společně těšit 53 kamarádů, kteří chodí v letošním roce do naší mateřské školy. Z toho je 22 chlapců a 31 holčiček. O všechny děti se budou starat stejné čtyři paní učitelky jako v loňském školním roce – Jana Murdychová, Radka Pavlová, Veronika Zahradníková a Klára Zapadlová. Ve třídě u malých dětí mají paní učitelky ku pomoci chůvu Danu Vočkovou, která se stará především o nejmladší děti. I paní kuchařka a uklízečka v jedné osobě je stále stejná – Kateřina Munzarová. Jenom má ku pomoci jinou pani uklízečku. Věříme, že se nám všem bude ve školce dobře dařit, líbit a budeme se každý den na naši školku těšit.

A co nás vlastně čeká? Náš školní vzdělávací program Poznáváme svět s Křemílkem a Vochomůrkou neměníme, ale stále přidáváme nové aktivity a činnosti s dětmi, které děti rozvíjejí po všech stránkách. Kromě pravidelných činností budou na děti čekat divadelní představení, se staršími dětmi budeme jezdit na plavecký výcvik, čekají nás vycházky do blízkého i vzdálenějšího okolí s Kryštůfkem, Aničkou a vycházky do lesa s Dubínkem. Děti mají možnost navštěvovat v mateřské škole pěvecký, výtvarně-pracovní, tělesný či taneční kroužek. Nově (dle zájmu rodičů) by měl mít v mateřské škole své místo i kroužek angličtiny. Paní učitelky se individuálně věnují dětem, které mají nedokonalou řeč či výslovnost hlásek v logopedickém kroužku, a dětem, které z jakýchkoliv důvodů potřebují individuální pomoc. Mateřská škola je zapojena do programu Celé Česko čte dětem, tělovýchovného programu Se Sokolem do života, enviromentálního programu Mrkvička.

Všichni víme, jaká je současná situace s covidem. I my v mateřské škole se snažíme o to, aby se dodržovala pravidla čistoty a hygieny. Děti mají vžitá základní pravidla správného používání kapesníků, mytí rukou… a neustále jsou jim nenápadně připomínána. Abychom zbytečně nestonali, záleží hlavně na zodpovědnosti rodičů, na tom, aby dávali do mateřské školy děti jenom zdravé. Ne vždy tomu tak je. Naši práci s dětmi epidemiologická opatření zatím nijak příliš nezatěžují a provoz mateřské školy je bezproblémový. Věřme, že to vydrží co nejdéle.

Protože v měsíci září nám počasí zatím přálo, zvládli jsme již dopolední vycházku ke stupenskému kostelíku. Cestou jsme ale museli sbírat houby, které tam na nás určitě čekaly, a tak byl košík téměř plný. Ve čtvrtek 17. září se 11 dětí účastnilo Pecka kros – běhu na hradě Pecka – s dobrými výsledky a umístěním.

Chcete vědět ještě něco o nás do budoucna? Máme naplánované již naše tradiční aktivity – Lampionový průvod s uspáváním broučků, vánoční koncert či vystoupení při rozsvěcování vánočního stromu, odpolední setkání s rodiči a s ukázkami práce s dětmi. Zda budeme moci tyto aktivity pořádat, to ukáže čas. My vás o našich aktivitách můžeme a budeme informovat na webových stránkách školy. Tak klikněte a uvidíte.

Milí čtenáři, na závěr mi dovolte všem svým spolupracovnicím popřát, aby se jim práce v mateřské škole dařila, aby byly spokojené a aby měly vždy jenom radost z dětí, které mají v MŠ kolem sebe. Dětem přeji, aby měly šikovné, hodné, laskavé a stále nápadité pani učitelky, a rodičům přeji, aby byli s naší prací spokojeni a měli spolu s námi velkou trpělivost při výchově svých malých ratolestí.

Hezký školní rok 2020/2021.

Za kolektiv MŠ Jana Murdychová

Kdo nic nedělá, nic nezkazí X Kdo dělá, má z toho dobrý pocit
(a často je to víc než dost)

Na závěr mi dovolte, abych se ještě vrátila před začátek školního roku. Na konci měsíce srpna pořádá Spolek Bezdružic Pouťovou Pecku. I naše mateřská škola se podílí na její organizaci. Připravujeme pro malé i větší návštěvníky malou dílničku, kde se děti mohou s rodiči zastavit, vyrobit si malý dárek a s dobrým pocitem si jej odnést domů. Takových dílniček na Pouťové Pecce je více. Za sebe bych chtěla poděkovat všem, kteří si je pro děti připravují a pomáhají tak organizátorům při pořádání poutě. Vím, že se mezi námi najdou lidé, kterým se tato pouť nelíbí a mají proti ní výhrady. Ale vím také, že každý, kdo z dílniček a pouti odcházel, byl spokojený a líbilo se mu u nás. Slova – máte to tu hezké – jsme neslyšeli jednou. Malý řetízkový kolotoč, zvířecí kolotoč, houpačky a další atrakce se od pátku do neděle nezastavily. Velice mě osobně potěšilo, když jsem se po měsíci setkala na Pecce s paní a dětmi z Mladé Boleslavi, kteří přijeli na naši pouť, byli spokojeni a v dobrém od nás odjížděli. Líbilo se jim u nás, a proto přijeli znovu na akci, která byla v měsíci září na hradě. Ono uspořádat pouť nebo jakoukoliv jinou akci není o hodinách, dnu, týdnu, ale je to doba několikaměsíční a jsem ráda, že je zatím parta dobrých kluků a jejich pomocníků, dalších prodejců, muzikantů, divadelníků... Vůbec nemám žádné námitky na pouťové atrakce v dolní části Pecky. Vím, že tyto atrakce děti vyhledávají a potřebují.

Přejeme si, aby Pouťová Pecka na náměstí byla i v dalších letech taková jako letos, nebo i lepší. Držíme Vám palce, organizátoři.

Jana Murdychová a kolektiv MŠ

Legionáři na Peckovské pouti

Poslední víkend o prázdninách se na Pecce konala Pouťová Pecka, kterou pořádá spolek Bezdružice. I my se snažíme přispět k jejímu zpestření, proto jsme již druhým rokem pozvali členy Československé obce legionářské. V rámci Pouťové Pecky připravili jedinečnou ukázku výzbroje a výstroje československých legionářů. Krom dobového tábora, vzduchové střelnice a ukázky stejnokrojů bylo k vidění unikátní střelbyschopné dělo Putilov M1902. Z tohoto děla legionáři v pravidelných hodinových intervalech pálili. Střelba přilákala veliké množství lidí, kteří si podle výrazu na tváři ukázku střelby a výklad zapálených legionářů užili. Dalším lákadlem byl stánek s knihami a informačními letáčky na náměstí.

Velkým překvapením se stala sobotní ranní nečekaná návštěva České televize Ostrava. Režisér a kameraman Jakub Tabery se svým týmem zde natáčel

záběry do připravovaného dokumentu K poctě zbraň. Hlavním tématem natáčení byla střelba z děla, rozhovory s legionáři, ale některé záběry se natáčely i v Muzeu legionářů. Jsme zvědaví, co a koho v únoru v televizi uvidíme.

Příští rok zas legionáři určitě přijedou. Jak říká tajemník ČOL pan Jiří Charfreitag: „Na Pecku se jezdí za odměnu, tak dobře se o nás nikde nestarají." Co přivezou, je už domluvené, ale to je zatím překvapení.

Děkujeme všem, kteří svou návštěvou podpořili Československou obec legionářskou, Pouťovou Pecku a v neposlední řadě i Muzeum legionářů z Pecky.

Eva Jůzová

Příměstské tábory

Začátkem července se na Pecce konal už druhý příměstský tábor pod záštitou dobrovolného svazku obcí Novopacka. Program byl zajištěný od 7 do 15 hod. První týden tábora byl zaměřený na superhrdiny.

První den si děti vymyslely vlastního superhrdinu. Také jsme se byli projít k hradu, kde jsme si zahráli různé hry. Druhý den si děti nejdříve vymyslely jméno superhrdinského týmu, ve kterém pak plnily úkoly cestou ke stupenskému kostelíčku. Za odměnu si koupily na koupališti zmrzlinu. Poslední den si děti vyrobily masku a štít svého oblíbeného superhrdiny.

Druhý týden byl zaměřený na netradiční sportovní hry. První den jsme si s dětmi zahráli baseball, badminton nebo kolíčky. Další dny jsme si vyzkoušeli hry jako ringo, mölkky, frisbee a zahráli jsme si klasické hry jako jsou fotbal nebo vybíjená. Ve středu si děti vytvořily vlastní hru, kterou jsme si venku zkoušeli i zahrát. Když nám počasí nepřálo, tak jsme zůstali ve družině, kde jsme vymysleli vlastní olympiádu. Děti měli za úkol vyluštit hádanky, křížovky nebo vymyslet co nejvíce sportů. Poslední den jsme se byli projít na Krkonošskou vyhlídku, kde jsme si dali svačinu a zahráli hry.

Třetí týden byl o cestě časem. Cestovali jsme z pravěku přes starověké Řecko a Řím, Egypt, Divoký západ a indiány do doby rytířů a princezen. Nakonec jsme se podívali i do budoucnosti. První den si děti vyrobily pravěké mamutí zuby a byli jsme se projít v lese. Další den si kluci vytvořili gladiátorské masky a holky masku Kleopatry. Ve středu jsme si vyzkoušeli vyrobit lapač snů, týpí nebo totem. Další den jsme šli po fáborkách, kde byly různé úkoly, které děti plnily. Nakonec jsme se prošli okolo hradu, kde jsme s podívali na hladomornu nebo hradní studnu. V pátek jsme se vydali do westernového městečka. Děti si vyrobily šerifskou hvězdu, zatancovaly si country tanec nebo chytaly bandity. Tábor jsme zakončili v budoucnosti. Děti měly zapřemýšlet a nakreslit, jak bude vypadat Pecka v budoucnosti nebo si navrhnout vlastního robota.

Děti se na tábor těšily a rády se vracely, a to je pro nás nejmilejší odezva. My se na ně budeme těšit zase za rok.

Olga Plecháčová, Natálie Lonerová a Karolína Ježková

Nový obyvatel školní dílny

Do výčtu obyvatel naší školní dílny o prázdninách přibyl drobeček, který dostal jméno Tinishi Tikuri (není to zaklínadlo, znamená to jen malý černý – takový on je). Kdo to vlastně je? Je to malý robůtek Ozobot Evo, který bude děti učit základy programování. Na dráze složené jako puzzle nebo nakreslené drandí po černé čáře. Barevnými čárkami se mu řekne, co má dělat. On si to přečte a provede. Ještě větší možnosti má v oblasti aplikace přes chytrý telefon nebo tablet.

V průběhu podzimu dostane ještě dvanáct mladších brášků, kteří budou bydlet v informatice. Ti se budou v rámci projektu Roborojení (financovaného KHK) připravovat na závody robůtků a jejich programátorů, které proběhnou na jaře.

Tikuri zůstane v dílně, kde mu budeme pomocí 3D tisku vyrábět doplňky a taky chystat krajinu na dráhu.

A jaký je? Prostě sladký! Podívejte se sami.

Alena Müllerová

Škola pod plachtou

Naše škola zmizela! Ne, žactvo by se radovalo předčasně. Jenom se schovala pod velikou plachtou a lešením. Jako každá dáma potřebuje občas návštěvu kosmetického salónu. Ve svém věku má nárok na rozsáhlejší a delší zásah. Dostane nová okna a novou fasádu. Pak se bude moct ptát zrcadla, kdo je tady nejkrásnější.

Život se ovšem nezastavil ani pod plachtou. První den nás počasí nechalo zahájit na hřišti a důstojně přivítat prvňáčky. Pak jsme se všichni přesunuli do svých tříd. Děti se do školy těšily. Ne že by se chtěly učit, to zase ne, ale stýskalo se jim po kamarádech. A ruku na srdce, některé lumpárny se dají provádět jenom ve škole. Zkuste doma házet křídou a houbou nebo předbíhat ve frontě na oběd. To prostě nejde. Naše děti si to uvědomují, a proto nastoupily do školy s nadšením.

Ani samotné fungování školy pod plachtou není jednoduché. Platí mnoho bezpečnostních opatření. Nemůžeme na hřiště, na zahradu, do odborných učeben, do dílny. A učte si dílny bez dílny. Museli jsme se naučit improvizovat a chod školy udržet v normálu i za těžkých podmínek. Naštěstí nám stále přeje počasí, a tak je improvizace snazší. Do toho je tu s námi stále přítomný koronavirus. Dezinfekce, roušky a rozsáhlá hygienická opatření jsou našimi stálými průvodci. My se ovšem opět nedáme a budeme bojovat. Kromě běžného školního života pracujeme na projektu Roborojení, chceme se zapojit do projektu zaměřeného na hospodaření s vodou, zrekonstruovat zázemí pro moderní technologie v dílně a vybudovat novou cvičnou kuchyňku. Myslíte, že to je málo? Nebojte, ještě nás něco napadne.

Až zmizí plachta ze školy, uvidíte všichni, že naše škola je opravdu ta nejkrásnější. Teď to bude platit i zvenčí, nejen zevnitř, kde se rozvíjíme, jak nám prostory dovolí. A pevně doufáme, že vás všechny budeme moci pozvat na návštěvu. Držme si palce.

Alena Müllerová

Divadelní Spolek SMAJLÍK se těší na nové kamarády.

Bezva divadelní parta hraje divadlo na Pecce už osmým rokem a rozdává radost dětem ze širokého okolí. Objevuje nové divadelní a kulturní sály "s prkny, co znamenají svět". Naše cesty jsou plné napětí se spoustou legrace.

Schůzky: každý čtvrtek od 15 hodin v sále hasičské zbrojnice

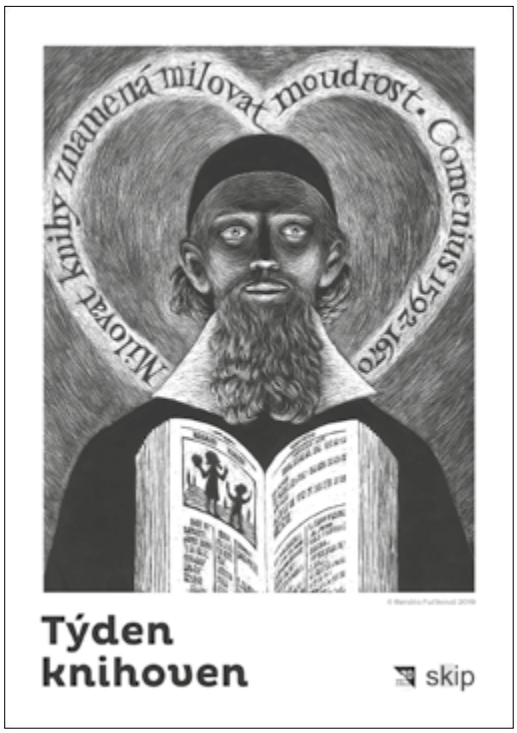
Přihlásit se můžeš na telefonním čísle: 739 519 010 nebo e-mail: dsfrk@seznam.cz

Mrkni na: **www.smajlikpecka.dsfrk.cz**

A POZOR, ZAČÍNÁME JIŽ 1. ŘÍJNA!

Týden knihoven 2020

24. ročník celostátní akce na podporu četby a knihoven.

Srdečně vás zveme do knihovny v týdnu od 5. do 9. října 2020. Připravili jsme pro vás několik zajímavých akcí, z nichž ta hlavní se bude konat již v úterý 6. 10. na sále hasičské zbrojnice v Pecce, kde v 17 hodin přivítáme známého spisovatele historických románů Vlastimila Vondrušku. Od 7. října zahajujeme zimní semestr Virtuální univerzity třetího věku, přijďte se nezávazně podívat na první přednášku s možností přihlásit se ke studiu. Garantem studia je ČZU v Praze. Dále bude probíhat ještě možnost přihlásit se do kurzů angličtiny pro začátečníky s paní učitelkou Luckou Morávkovou. Cena kurzu je 100 Kč/hod. Vřele přivítáme v knihovně ve čtvrtek 8. 10. i účastníky pokračujícího kurzu Angličtina s Pecičkou, což je zábavná forma výuky anglického jazyka pro děti ve věku od 3 do 6 let. Třešničkou na dortu bude v pátek 9. 10. od 8 do 14 hod. Podzimní jarmark v knihovně. Prodávat se budou výrobky z chráněné dílny. Během týdne knihoven probíhá také tradiční amnestie dlužníků a přihlašování nových čtenářů zdarma.

Nové knihy v knihovně

Jaké knihy jsme pro Vás přichystali pro podzimní prodloužené večery? Tentokrát se podíváme do knihovny na výběr ze zajímavých titulů, které byly pořízeny v období srpna a září 2020.

Jan SVĚRÁK
Bohemia
Praha: Ikar, 2019

Ambiciózní filmový režisér Ivan Šustil se pokouší prchnout z „malého českého světa“ a uskutečnit své sny a plány přímo v hollywoodských ateliérech. Tomuto cíli je ochotný obětovat téměř vše, a proto naváže užitečný vztah s asi o deset let starší britskou producentkou Sylvií. Brzy poté odjíždí Ivan na její pozvání do Skotska (a to i se svou manželkou Lucií a s dětmi). Později proniká i dál na západ a zjišťuje, jakou cenu by doopravdy musel zaplatit za to, aby se stal respektovaným umělcem. Kromě těchto zkušeností však Ivan naráží na kulturní odlišnosti, jež jsou diktovány rozdílným společenským vývojem i tradicemi v různých částech této rozporuplné planety. A protože často nedokáže potlačit výbušnou erotickou vznětlivost, uvažuje mnohdy i o kontrastech a potížích, které vztah mezi muži a ženami téměř vždy doprovázejí.

Petra HŮLOVÁ
Zlodějka mýho táty
Praha: Torst, 2019

Život Mikyho a jeho bratrů se nenávratně změnil v okamžiku, kdy si jeho táta našel novou manželku. Nyní musí desetiletý Miky kvůli střídavé péči snášet příšernou macechu, její děti a přezíravost táty, i když by se těmhle dnům nejraději úplně vyhnul. Proč nemá právo volby? Situace se mu zdá bezvýchodná, nesnáší ji čím dál víc, je rozzuřený na celý svět, který o něm nespravedlivě rozhoduje bez něj, a je rozhodnutý ji změnit, ať to stojí cokoli. Dokáže Miky najít cestu zpět sám k sobě, obnovit zpřetrhané vztahy a zase žít alespoň trochu spokojeně?

Lesley KARA
Fáma
Praha: Ikar, 2020

Psychologický thriller, vysoce hodnocený debut anglické autorky, přináší příběh z poklidného přímořského městečka v Essexu, ve kterém život totálně změní jedna nevinně

vyslovená fáma. Realitní makléřka Joanna, sama vychovávající syna, přesídlí z hlučného Londýna do idylického městečka u moře. Při nicneříkajícím tlachání, ve snaze příblížit se místním a trochu zaujmout, vypustí Joanna z úst fámu. Ta se týká nepodloženého faktu, že ve městě žije žena, která před téměř padesáti lety, jako desetiletá, zabila malého chlapce. Falešné nařčení začne žít svým vlastním životem a vzájemné podezřívání naruší veškeré vztahy. Co bylo vysloveno, již nelze vzít zpátky...

Liam PIEPER
Hračkář
Ostrava: DOMINO, 2017.

V románu australského prozaika Liama Piepera, jehož děj je částečně situován i do pražského (před)válečného prostředí, sledujeme osudy rodiny Kulakovových, zvláště pak majitele nadnárodní hračkářské firmy Andreje a jeho manželky Tess. Zdá se, že na počátku milénia má podnik již největší úspěchy za sebou, nicméně stále prosperuje a zisk zaručuje jeho vlastníkům předpoklady pro pohodlný a luxusní život v nejvyšších společenských patrech. Toto je příběh o vzestupu a pádu hračkářské dynastie, v němž se osudy jedné rodiny protínají jak s dějinnými událostmi, tak i soukromými peripetiemi, láskami a krizemi.

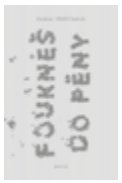
Jaromír ZEMINA
Léta v Arnoštově
České Budějovice: Měsíc ve dne, 2017

Kniha Jaromíra Zeminy je lyrickým vyznáním podkrkonošskému kraji, zvláště pak malebné obci Arnoštov v jičínském okrese. Právě tady zakoupil autor v šedesátých letech dřevěnou chalupu, která se stala jeho hájemstvím, prostorem k přemítání i výchozím punktem pro „poutnické stýkání“ s okolím, poznamenaným bohatou historií i výraznou stopou výtvarného umění. Časem autorovo pouto s Arnoš-

tovem zvroucnělo a zpevnilo, stalo se pro něho „středem jeho letního světa“, do něhož se neustále vracel. Jeho návraty neustávají ani v současnosti a jejich výsledkem je tato důvěrná zpráva, podaná formou veršů, reflexivních textů i úvah a vyjadřující trvalý vztah k místu, jež se proměnilo v jeho druhý domov.

Radka TŘEŠTÍKOVÁ
Foukneš do pěny
Praha: Motto, 2020
Sedmačtyřicetiletá Vladěna jede napříč Evropou, až do Portugalska k oceánu, chce utéct bolestným vzpomínkám i přítomnosti a najít si svou cestu. Má za sebou tragické dětství s matkou alkoholičkou.

Otec, kterého velmi milovala, od nich odešel za jinou ženou, sama má problematický vztah k dceři Robin a právě odešla od manžela, kterého podezírá z nevěry. A tak jede stále dál v manželově elektromobilu, potkává se s lidmi, přemýšlí a vzpomíná, až na sám konec světa, dál už to nejde.

Petra SOUKUPOVÁ
Klub divných dětí
Brno: Host, 2019
Kniha pojednává o čtyřech členech „klubu“, z nichž každý má jiný hendikep. V očích druhých jsou divní, jiní, mimo

očekávanou normalitu. Mila je hypersenzitivní snílek. Katka je boubelka stále začtená v knihách. Petr je strašpytel a vypadá mladší než spolužáci. Franta chodí o berlích, natáčí videa a bývá trochu zlomyslný. Náhoda je svede dohromady a společně, odmítaní ostatními „normálními“ dětmi, se rozhodnou pro útěk do přírody. Román o společnosti, o vztazích mezi lidmi, o dětech odmala vedených k soutěživosti být nejlepšími a zároveň nevybočovat, ničím se neodlišovat. Kniha je sice určená dětem, ale i „dospěláci“ si v ní najdou to svoje…

Thomas BREZINA
Mumie za volantem
V Praze: Fragment, 2020

Kamarádi z Klubu Tygrů nevěří vlastním očím. Opravdu: Auto, které se řítí ulicí, řídí mumie? Lukovi s Patrikem to nedá a pustí se do pátrání. Stopy je zavedou do hrůzostrašného skladiště. Vypadá to, že z něj živí nevyjdou. Podaří se Biggi sebrat veškerou odvahu a kluky včas zachránit? Pro čtenáře od 9 let.

Pozvánka do knihovny

6. 10. v 17 hod. (sál hasičské zbrojnice)
Vlastimil Vondruška

Vyprávění spisovatele Vlastimila Vondrušky o tom, co vlastně víme o životě středověkých lidí, co nám prameny mohou říci a co se už zjistit nedá a proč jsou učebnice dějepisu nuda. Vlastimil Vondruška na příkladech z historických románů rozebírá některé zažité omyly, zavede posluchače rovněž do zákulisí literární tvorby, určitě pobaví zážitky, které má s různými čtenáři, ale také ze spolupráce s filmem. Hledání vlastních kořenů není vždycky snadné, a zvláště dnes má svůj nezastupitelný smysl. I o tom bude řeč. Vyprávění bude zakončeno možností nákupu knih autora a autogramiádou. Vstupné dobrovolné.

7. 10. v 9.30 (Knihovna Kryštofa Haranta)
Virtuální univerzita 3. věku
První přednáška zimního semestru. Téma: Rituály evropských královských rodů. Cena: 350 Kč pro registrované čtenáře, 400 Kč pro ostatní. Garantem studia je ČZU v Praze.

9. 10. od 8 do 14 hod. (Knihovna Kryštofa Haranta)
Podzimní jarmark v knihovně. Prodej výrobků z chráněných dílen a sociálních služeb.

24. 11. v 17 hod. (sál hasičské zbrojnice)
Ježkárny a něco navíc

Písničkář Miroslav Paleček je znám nejen jako polovina semaforského dua Paleček & Janík, ale také jako originální interpret písní Osvobozeného divadla autorů V&W&J. V sólovém recitálu zazní většina písní z CD „JEŽKÁRNY“, které vyšlo v roce 2015 u firmy SUPRAPHON u příležitosti 110. výročí narození Jana Wericha, dále pak písně z autorského CD „Každej je nějakej“ a nebudou chybět ani věčné hity – „Hele lidi“, „Prodavač limonád“, „Valčíček“, „Úsměv“, „Na Novej rok“, „Slušovická romance“, „Na věky tu přeci nejsi“, „Petřínská rozhledna“ atp. Dostane se i na čerstvé novinky a zhudebněné básně Jaroslava Seiferta. Písničkám vedle kultivovaného projevu nechybí prostota, lidovost, nepodbízivý humor, melodičnost a úsměvná melancholie. Vstupné dobrovolné.

Zpracovala: Lenka Knapová

Pecka před 100 lety

Právě prožíváme docela neobvyklý rok. Ze všech stran na nás útočí otazníky ohledně virózy koronaviru, bezpečnostní opatření poznamenávají náš každodenní život.

O nic jednodušší to ale neměli ani naši předkové před 100 lety. Rok 1920 totiž patřil k velice náročným: v Pecce nebyl jen rokem konce dva roky trvající ničivé epidemie španělské chřipky, ale i rokem těžkostí v hospodaření a nepřízně počasí. A na druhou stranu rokem začátku modernizace městečka. Takhle události zaznamenal tehdejší kronikář:

V tomto roce vypukla v městečku i v okolí zhoubná nemoc dobytka – slintavka a kulhavka. Brzy rozšířila se tu po všech částech a nebylo hospodáře, který by byl neutrpěl ztrátu dobytka touto nemocí. Nemoc rozšířila se z hovězího dobytka i na kozy. Drůbež stižena byla černým morem a houfně mu podléhala.

V druhé polovině měsíce května přicházely časté bouřky. Ke konci měsíce pak strhla se velká průtrž mračen nade vsí Lhotou a na okolních vrších. Veliký mrak postupující od východu věštil již katastrofu. Před bouří propukla veliká vichřice, která nadělala mnoho škody v lese i na staveních. Proudy vody lily se z oblak téměř 2 hodiny. Potoky Brodek i Lázeňský se rychle rozlily a braly s sebou vše, co bylo v cestě. V hostinci u Modré hvězdy proražena byla zeď u dvora a voda valila se dvorem na silnici, jelikož v těch místech je potok úzký. Voda hnala se i do stavení podél potoka a silnice. Lidé vynášeli věci a vyváděli dobytek. Po vodě plavaly kusy nábytku, pařezy, klády a vše, co dravý proud uchvátil. Tak proměnil se malý jindy potůček v mohutný a nebezpečný proud, který ničil vše, co mu stálo v cestě. I rybník pod pivovarem byl brzy naplněn, jelikož jest již úplně zanešený od častých přívalů a dlouho nebyl vybrán. Stavidlo u rybníka netečností správy velkostatku nebylo možno vytáhnouti, jelikož šrouby zarezavěly, a tak voda valila se přes hráz rybníka po celé délce. Nejvíce ohrožen byl mlýn, kde voda vnikla do všech spodních místnosti a do stodoly. Panství bylo nuceno mlynáři škodu nahraditi. Celé údolí od lázní až do Bělé podobalo se velikému táhlému jezeru.

Když voda opadla, bylo teprve možno pevně zjistiti rozsah škod. Ornice z polí na stráni položených byla servána do údolí a mnoho námahy bylo třeba, aby vše bylo uvedeno zase do pořádku.

Panství bylo by se rádo zbavilo rybníka, jako velice nepříjemného břemene. Adaptace rybníka bude vyžadovat velikého nákladu, jelikož hráz je následkem nedbalého udržování porouchaná, stavidlo a splav také a rybník sám sebou zanešen, takže při každém zvýšení se stavu vody ohrožuje mlýn a luka pod ním ležící.

Proto rozhodlo se panství, že učiní velkomyslný skutek a daruje rybník obci s poukazem, že možno v něm chovati ryby a tak jej zužitkovati. Leč obec Pecka nepochopila této velkomyslnosti a dar s díky odmítla. Že správně jednala, ukázalo se v krátké době, kdy oprava splavu a stavidla stála na 25 000 K a ještě není v úplném pořádku.

Starosta městečka František Poslt zajímal se o staré zápisy a prohlížel je a domníval se dle zpráv, že les Odnož, rozložený jižně od městečka patříval kdysi městečku. Proto městský úřad podal žádost Pozemkovému úřadu za přídel lesa Odnože. Pozem-

kový úřad slíbil, že důvody žádosti uvedené prozkoumá.

Deputace sestávající ze starosty Poslta a člena obecního zastupitelstva učitele Bílka zakročila v Hradci Králové společně s deputací Horní Nové Vsi, aby více vlaků zastavovalo na zastávce v Horní Nové Vsi, jelikož i pro Pecku zastávka ta jest výhodná. Deputaci provázel poslanec Národního Shromáždění p. Vávra z Lomnice. Při této příležitosti podána byla také žádost, aby zastávka Velká Borovnice nazvána byla Borovnice – Pecka k vůli informaci obchodních cestujících.

Ve snaze zlepšiti dopravní spojení Pecky s ostatním světem nebylo ničeho opominuto, co by prospívalo věci té. Proto činěny byly také kroky o spojení automobilové. Nejprve utvořena byla linka Jičín – Sobotka a konečně Jičín – Pecka. Poprvé přijel poštovní automobil do Pecky na zkušební cestu dne 9. září. Pravidelně začalo se však jezditi až 1. října. Cesta do Paky za 1 osobu obnášela 7 K. V Pecce postavena byla garage. Na počátku se jezdilo dvakrát denně, a sice ráno v 8 hod. a odpoledne v 5 hodin.

Z kroniky městečka vybrala Věra Kociánová
Foto: Sbírka soudobé dokumentace hradu Pecka

Automobilová linka byla pro Pecku oproti dosavadnímu cestování pěšky nebo koňmo (viz snímek na předchozí stránce) přínosem. Ve 30. letech pak už do městečka běžně zajížděly autobusy.

Stoleté jubileum

V červenci 2020 se dožil 100 let pan **Pharm. Dr. Břetislav Vejvoda**.

Narodil se v Pecce v rodině učitele a později i ředitele místní školy Břetislava Vejvody a Anny Vejvodové, roz. Leixnerové.

Po absolvování místní školy v Pecce vystudoval Gymnázium ve Dvoře Králové n. Labem. Po válce pokračoval ve studiu na Farmaceutické fakultě v Praze. Celý profesní život pracoval v oboru, který vystudoval. Ve 40. letech byl zakládajícím členem mysliveckého sdružení Pecka, kde je členem dodnes. Byl též aktivním účastníkem různých kulturních akcí pořádaných na Pecce např. Harantovské slavnosti. Volný čas trávil se svojí ženou a dvěma dětmi na nedaleké chalupě v Uhlířích. V současné době žije v domově seniorů v Praze.

Do dalšího života mu přejeme pevné zdraví a veselou mysl.

redakce

Léta v Arnoštově

Je to už nějakou dobu, co vyšla krásně vypravená kniha Jaromíra Zeminy, kunsthistorika a zároveň majitele malebné roubenky v Arnoštově – je přehlídkou autorových vzpomínek, básní a postřehů ze zdejších pobytů i z dětství prožitého v Dolní Kalné a jejím okolí, odkud pochází.

Jednotlivé texty vznikaly postupně, část v osmdesátých letech i dříve, část zcela nedávno, tak jak je přinášel sám život. Jaromír Zemina vzpomíná na bývalé i současné arnoštovské sousedy, na legendární hospodu paní Máslové i na přátele z kulturního života, kteří v našem kraji rádi pobývali – ve Vidonicích to byli výtvarníci Vladimír a Věra Janouškovi (Vladimír Janoušek byl autorův bratranec), v Kalu zase malíř Zdeněk Šputa, v Bezníku pak slavný typograf Josef Týfa.

Podzvičinsko Jaromír Zemina za ta léta prochodil křížem krážem a okouzlení jeho krásami přenesl do mnoha svých básní. Oko a srdce milovníka umění a zároveň výtvarníka nezapřou ani jeho popisy známých míst, jako je hřbitůvek na Bukovině nebo lesy, louky a cesty nad Arnoštovem.

V působivém uspořádání s autorovými fotografiemi je tak knížka Léta v Arnoštově poctou tomuto kraji i samotné vesničce:

„... letité lípy, nedotčeny věkem, šumí ve voňavém vánku dál, a když jdu se svazkem čerstvých lučních květin skrz vesnici ke hřbitovu, je tu v letním slunci, které mám rok od roku raději, stejně krásně, jako když mi bylo o půl století míň. Díky, drahý Arnoštove!“

Knihu je možné koupit v internetových knihkupectvích, např. na www.kosmas.cz, nebo si ji objednat u okolních knihkupců.

Věra Kociánová

Poděkování za úrodu

Pozvánka

Zveme vás dne 11. října 2020 od 14 hod. ke kostelu sv. Bartoloměje v Pecce na tradiční podzimní slavnost Poděkování za úrodu.

Možnost výměny nebo prodeje vašich výpěstků a nákup přírodních produktů. Zazpíváme si s lidovou muzikou.

Cesta do kina

„Ještě nemáš posekanou trávu?“ lamentoval strýc.

„Nemám,“ odpovídám naštvaně.

„Pohni sebou, nebo nebude žádný opékání.“

„Opékání? My tu budeme spát? Bratránek mi slíbil, že pojedeme večer domů a cestou se stavíme v kině. Dávají Muž se železnou maskou,“ chrlím ze sebe.

Musím rychle něco vymyslet. Spát ve zmrzlé chalupě a poslouchat strejdovo chrápání. To nikdy! Navíc tu hrozně fouká. Nedivil bych se, kdyby začalo sněžit. I když je léto, na horách je možné všechno.

„Strejdo, ale já dnes musím být doma.“

„Ani to nezkoušej, chceš v zimě lyžovat, tak si to musíš odpracovat! To by se ti líbilo, vozit se zadarmo na vleku.“

Poslechl jsem a pokračoval v sekání. Závistivě jsem koukal na bratránka. Vyrobil si z obyčejného prkna parádní houpačku. Zavěsil si ji na staletou lípu před chalupou. Houpe se do pořádný vejšky, kam se hrabou houpačky na pouti.

„Kino, kino, kinobox...“ pobrukoval si bratránek známou melodii filmového pořadu.

Ahá, na kino nezapomněl. Vypnul jsem sekačku a běžel se do chalupy napít. Na terase seděl strýc.

„Kam se ženeš?“

„Mám velkou žížu, jdu si pro džus.“

„Nevíš, že tu teče horský pramen? Přeci nebudeš pít tyhle sladký srágory,“ řekl strýc.

Se sklopenou hlavou jsem se vydal ke studánce.

„Táta si je schovává pro dámský návštěvy. Už si někdy měl vodku z džusem? Náramná dobrota,“ řekl bratránek.

Kde bych to asi měl ochutnat, je mi dvanáct let. Rodiče mi nedají cucnout ani vína na Vánoce. To se mu to vytahuje, když mu bylo na jaře osmnáct.

„Dojdu si raději pro ten zázračný pramen,“ řekl jsem.

Nebyl nejhorší, akorát hrozně studený.

„Co kino?“ osmělil jsem se.

„Petříček, buřtíček chce do kina na železnou masku, tak se podívej do zrcadla, ty masko. Nebo jdi pěšky. Je to pouhých čtyřicet kilometrů. Možná bys stihl závěrečný titulky, kdybys celou cestu běžel,“ zašklebil se bratránek.

„Čtyřicet dva, já to měřil na tachometru.“

„Abys neřekl, že jsem pes, vyjímečně tě pustím,“ řekl strýc.

Zatetelil jsem se blahem. Dopadlo to lépe, než jsem čekal.

„Chlapci, po kině hned domů, žádný trajdání po městě. Nejraději bych šel taky, ale kdo ví, kdy tady s prací skončím.“

To by tak scházelo, sedět se strýcem v kině. Co kdybych potkal spolužáky. Určitě by se mi smáli, že mám doprovod.

„Budeme ti to vypravovat. Jdu se převlíknout a za chvíli můžeme vyrazit,“ řekl jsem.

Bratránek čekal v autě.

„Máte všechno, kluci?“ volal strejda.

„Jasně, ahoj a díky, si nejlepší,“ zamával jsem z auta.

„Připoutej se špunte, pojedeme zkratkou,“ přikázal bratránek.

„Neříkej mi špunte, dlouháne,“ odsekl jsem.

„Měla by tu být lesní cesta, která vede rovnou na hlavní silnici. Chodili jsme tudy na houby.“

„Cesta tu je, ale dál nevede, je hustě zarostlá,“ rozumoval jsem.

„Projedu všechno, špunte,“ kasal se bratránek.

„Oj, jejda, si sjel do nějaký díry, nebo co?“

„No sakra, já myslel, že je to jen mělká kaluž. Budeš muset vystoupit a zatlačit.“

„Sám to nezvládnu, nechceš dojít pro strejdu? Není daleko,“ řekl jsem.

„To si zkus! Pořádně se do toho opři, ono to půjde.“

Snažil jsem se ze všech sil, pot ze mě stříkal. Cítil jsem, jak se mi na tělo lepí má nejoblíbenější modrá košile.

Nějakým zázrakem se auto přeci jen rozjelo a my projeli vysokým maliním na silnici.

„Tý jo, hustý, viděl si to, jak jsem to krosil?“ radoval se bratránek.

„Hm, jsi pěkný pako a v té košili nikam nemůžu jít,“ stěžoval jsem si.

„Sis ji měl sundat, ti půjčím tričko, mně nesmrdí.“

„To bych si pomohl, je velké jak babiččina noční košile.“

„Vystrč si ji z okýnka, ona ti vyčichne,“ radil bratránek.“

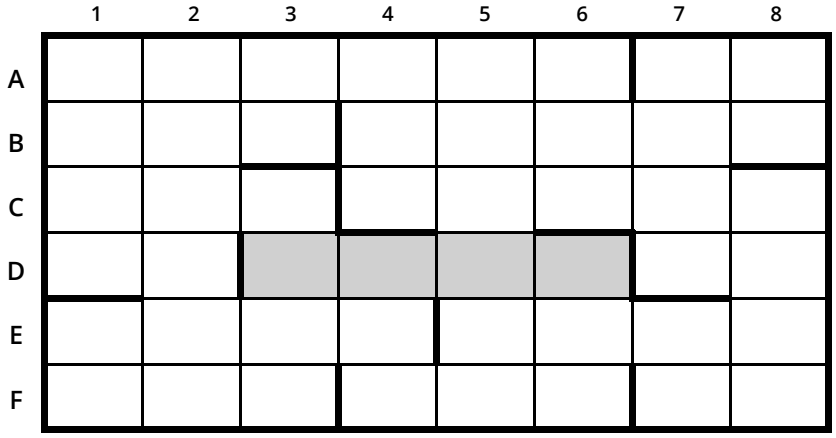
„Fajn, zkusím to.“

Na parkoviště před kinem jsme dorazili na poslední chvíli. Překvapilo nás, že zbylo jen pár lístků. Počítal jsem, že v létě v kině nikdo nebude. Neměli jsme zrovna nelepší místa, ale jak zhasla světla a začali promítat první filmové ukázky, byl jsem nadšený. Plně ponořený do filmového světa. Dneska mi už nikdo a nic náladu nezkazí.

Alena Nedomová

15. literární křížovka

V tajence najdete název komorní novely ceněné české autorky, která rozehrává v kulisách zničené a poškozené nemocnice příběh o neobvyklém vztahu dvou lidí. Správné znění tajenky z Listů Peckovska 2/2020 je: Rekonstrukce.

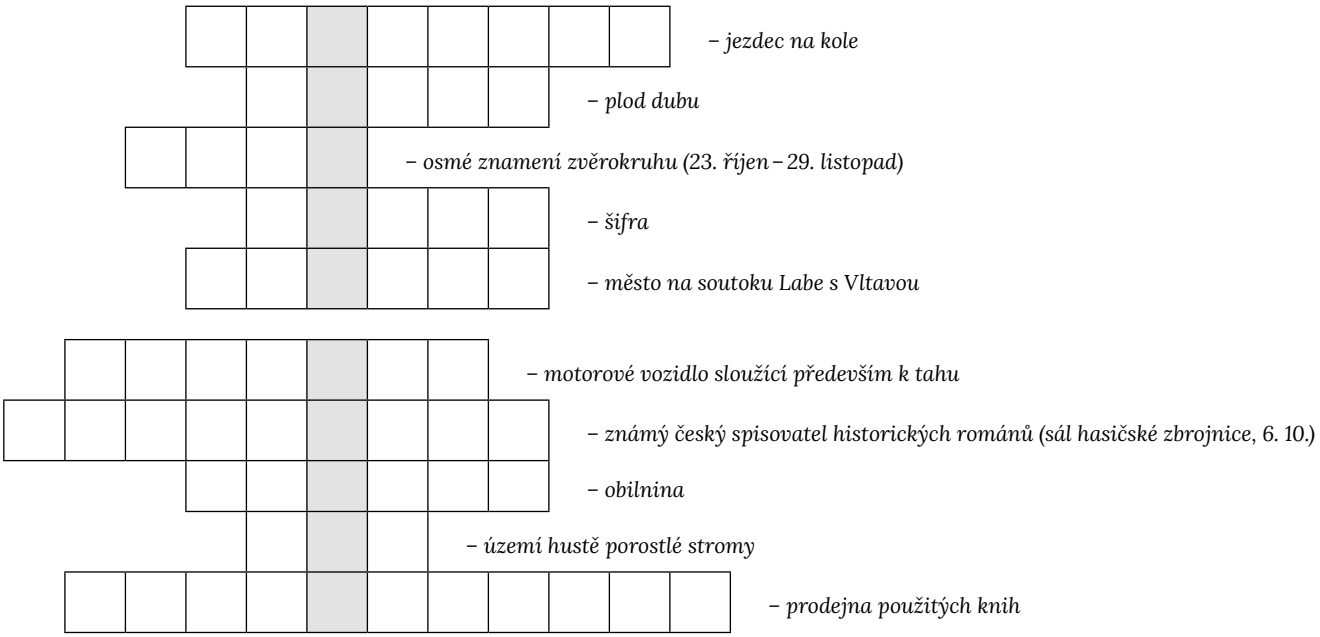
Vodorovně:
A. Nedopalek; chem. značka křemíku; B. Povrchový důl; paznehtík; C. Jestli; hrát fotbal; D. Zkratka umělé inteligence; tajenka; předložka; E. Trestný čin; obilnina; F. Lesklý nátěr; římskými číslicemi 2001; chem. značka sodíku

Svisle:
1. Polská řeka; příbytek včel; 2. 60 minut; 3. První polovina dne (ante meridiem); záchvat; 4. Korýš; číslovka (8); 5. Hospodář; 6. Mys; multimediální formát souboru; 7. Asi (možná); název hlásky N; 8. Informační technik: planetka

Pomůcka:
AI; akant; AVI; Olza; Tosa

Osobnosti Peckovska

Tajenka obsahuje jméno mineraloga, původem z Nové Paky, který zemřel před 30 lety a k Pecce měl vřelý vztah.

Konec prázdnin patřil ve Vidonicích dětem

S končícími prázdninami jsme se spolu s dětmi rozloučili v sobotu 29. srpna odpoledne na vidonickém hřišti. Loučení to bylo ale veselé!

O zábavu se postarali nejprve hasiči z Pecky, kteří nejen dětem připravili řádnou pěnovou koupel. Následovala série her a úkolů při hledání klíče k pokladu. Žádná loupežníkova truhla ale nevydá tolik radosti, kolik si jí nakonec děti užily na slaměných balících, vydaných jim napospas.

Díky všem, kdo přišli!

David Mudrák

Děti se bavily v Bělé

Již tradičně ke konci prázdnin hasiči v Bělé u Pecky připravili pro děti Dětský den. V sobotu 22. srpna odpoledne o 15. hodině se hřiště v Bělé u Pecky začalo plnit dětmi v doprovodu rodičů, s některými přišli i prarodiče. Pro děti byla opět připravena řada zajímavých soutěžních her. Děti, bylo jich celkem 38, od útlého věku po školáky, se do hraní a soutěžení s chutí zapojovaly a zcela určitě je poté potěšily sladké i věcné odměny, které za svou snahu, zručnost a hbitost dostávaly. Na ně poskytl dotaci Úřad městyse Pecka. Dospělí zatím při posezení pod chatou, ze kterého měli přehled o dění na hřišti, kde někteří rodiče, většinou maminky povzbuzovaly své ratolesti, využívali nabízeného občerstvení. Tím byly tradiční nápoje pro děti a dospělé a přímo z udírny podávaná krkovička a chutné kapří maso.

Ze všech přítomných po celou dobu vyzařovala spokojenost. K vydařenému odpoledni přispělo i počasí. Předpověď sice nebyla příznivá, mělo být mírně deštivo, ale přestože obloha byla plná tmavých mračen, slibovaná dešťová přeháňka přišla až po 19. hodině.

Petr Pavel

Pecka kros se běžel po třinácté

Již po třinácté se uskutečnil za pořadatelství OK Reco Sport Pecka a Městyse Pecka běh mimo dráhu Pecka kros. V době různých omezení se nakonec na start postavilo něco přes šedesát závodníků různých věkových kategorií, nejvíce mezi předškoláky. Velké poděkování patří mateřské školce Pecka a také základní a mateřské škole Benecko. Závody provázelo příjemné počasí. Nejúspěšnější běžci obdrželi diplomy a věcné ceny. Poděkování vedle pořadatelů patří i Pivovaru Malý Rohozec, Úřadu městyse Pecka a MÚ Lázně Bělohrad za ceny i všem závodníkům za předvedené výkony. Nejrychlejší běžci se na hlavní čtyřkilometrové trati dostali pod sedmnáct minut.

Pavel Vydra

Oficiální výsledky Pecka kros Pecka 17. 9. 2020 – 13. ročník

Předškoláci 1
2016 a mladší – 100 m:
1. Václav Haken (2016), Mostek
2. Jan Jindřišek (2016), Benecko
3. Matěj Brožek (2017), Benecko
4. Prokop Murdych (2018), Pecka
5. Mikuláš Běloch, (2019), Benecko

Předškolačky 1
2016 a mladší – 100 m:
1. Filipa Bergerová (2016), MŠ Pecka
2. Veronika Lepotová (2016), SK Miletín
3. Sára Poláková (2018), MŠ Pecka

Předškoláci 2
2014–2015 – 100 m:
1. Tobiáš Crha (2014), Pecka
2. Tadeáš Haman (2014), Pecka
3. Jakub Hudec (2014), Pecka

Předškolačky 2
2014–2015 – 100 m:
1. Beata Hervertová (2014), Benecko
2. Kateřina Hakenová (2014), Mostek
3. Veronika Zemánková (2014), Benecko
4. Tána Králová (2014), Benecko
5. Anna Marie Nováková (2014), Benecko
6. Aneta Hylmarová (2015), Pecka
7. Josefína Murdychová (2015), Pecka
8. Anička Nguyen (2014), Pecka
9. Eliška Hlušičková (2015), Pecka
10. Kristýna Pukšová (2015), Pecka
11. Miriam Kalistová (2015), Pecka
12. Nela Nguyen (2015), Pecka

Nejmladší žákyně
2011–2013 – 350 metrů:
1. Bára Králová – (2012), Benecko – 1:09
2. Petra Hakenová (2012), Zadní Mostek – 1:10
3. Eliška Saturová (2012), Benecko– 1:17
4. Tereza Smejkalová (2013), Benecko - 1:27

Nejmladší žáci
2011–2013 – 350 metrů:
1. Matyáš Praus (2011), Pecka – 1:02
2. Vilém Kučera (2013), Benecko – 1:09
3. Filip Podlipný (2012), Lázně Bělohrad – 1:12
4. Jiří Jerie (2012), Benecko – 1:16
5. Alexandr Jebavý, Benecko – 1:29

Mladší žákyně
2008–2010 – 700 metrů
1. Žaneta Prausová, Pecka – 2:28

Dorostenci
2002–2004 – 1 000 metrů
1. Matěj Zahradník (2003), Pecka – 3:49
2. Kryštof Tázlar (2003), Pecka – 3:50

Dorostenci
2002–2004 – 4000 metrů
1. Ondřej Sakáč (2003), Pecka – 19:14,27

Hlavní trať 4 100 metrů:

Muži 1
1981–2001
1. Vítězslav Šolc (1991), Náchod – 16:09,91
2. Vladislav Dufka (1991), Náchod – 16:50,95
3. Jiří Lepl (1985), Nové město nad Metují – 16:59,30
4. Martin Ježek, Stará Paka – 17:09,49

Ženy 1
1981–2001
1. Veronika Podlipná – 1981 – Sportcentrum Jičín – 22:51,58
2. Veronika Zahradníková – 1981 – Pecka – 24:19,07
3. Simona Stuchlíková – 1995 – Kal – 24:49,43

Muži 2
1971–1980
1. Vladimír Kolisko (1980), Náchod – 19:15,58
2. Michal Dolák (1977), Pecka - 19:45,24

Muži 4
1951–1960
1. Vítězslav Šolc (1957), BKL Machov – 21:34,66
2. Milan Vrabec (1960), Turnov – 22:17,21
3. Ivo Brunclík (1958), Slovan Špindlerův Mlýn – 25:06,81
4. Josef Berger (1958), Pecka – 25:41,43
5. Karel Trejbal (1951), Ml. Boleslav – 26:43,78

Memoriál Míry Tměje v nohejbalu trojic

V sobotu 4. července 2020 patřilo hřiště ve Vidonicích sportu. Sbor dobrovolných hasičů Vidonice za podpory Městyse Pecka pořádal již tradiční turnaj v nohejbalu trojic. Letos poprvé se akce konala pod hlavičkou Memoriál Míry Tměje jako hrdá vzpomínka na zesnulého kamaráda, který se na popularizaci nohejbalu ve Vidonicích aktivně podílel.

Seznam soutěžních družstev zůstával až do posledního okamžiku utajen — a to i pořadatelům turnaje. Přesto se po poledni ve Vidonicích nakonec sešlo šest týmů, aby předvedly a poměřily své sportovní umění.

V základní části hry se týmy utkaly systémem každý s každým. Hrálo se na dva sety do deseti bodů. Pozornost a uznání přítomných diváků si vysloužilo zejména družstvo mladších ze Staňkova.

Po dohodě družstev si po rovnosti bodů zahrál o třetí místo Staňkov s Brusnicí a po třech setech putoval bronz směrem ku verpánu. Ve stejně zajímavém finále se o první místo utkaly první dva týmy ze základní části hry – Pobřeží kocoviny Pecka a Vidonice B. Po třech setech 10:8, 9:10 a 10:8 si nakonec zlaté medaile a pamětní trofeje zaslouženě převzali borci z Pecky.

David Mudrák

Finále sezóny v našem kempu

S blížícím se koncem měsíce září vám přinášíme zároveň i stručné hodnocení této sezóny.

Navzdory pandemii a pozdějšímu otevření kempu jsme v našem areálu zažili úspěšnou sezónu. Počasí nám letos vycházelo, a tak jsme téměř po celé prázdniny měli vyprodané veškeré lůžkové kapacity. Přivítali jsme spousty spokojených hostů a zároveň se nám povedlo nachystat i kvalitní kulturní program. Ať už se jednalo o Country festival nebo koncert Tří sester, lidé byli nadšení. Organizačně jsme se snažili posunout dále, a to jak servisem, tak kvalitou služeb. Tímto děkujeme všem za krásná slova, kterých se nám od vás dostává. I to nám dodává sílu do dalších akcí, které pro vás s radostí chystáme. Výrazné zlepšení u nás nastalo v programu pro ty nejmenší.

Každý den jsme pro děti pořádali hned několik aktivit – ať se jednalo o jezdění na čtyřkolkách, střelbu ze vzduchovky či cvičení s trenérkou Áďou, vždy jsme měli plno. Radost v očích nám pak byla sladkou odměnou.

Pro příští rok vám již nyní můžeme přislíbit bohaté sportovní a kulturní léto. Sezónu nám opět zahájí již tradiční Cyrilometodějský turnaj ve volejbale a o týden později turnaj v plážáku. V naší snaze je též pro příští rok vrátit na naše hřiště turnaj v nohejbale.

Co se týče kulturních akcí, těšit se můžete na koncert Vladimíra Mišíka, Pekaře a zakončení léta se opět ujmou Tři sestry.

V následujících sezónách se vám budeme snažit přivést špičku české hudební scény, ale to se zatím nechte překvapit.

Děkujeme za přízeň a podporu, budeme se na vás těšit opět v roce 2021!

Za tým Koupaliště a kempu Pecka
Jiří Šacler, hlavní recepční

Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

Ve 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

Domorádová Květa z Pecky – 89 let
Grohová Ludmila z Pecky – 88 let
Rolfová Zdeňka ze Lhoty u Pecky – 86 let
Erben Zdeněk z Horního Javoří – 85 let
Styblík Jiří z Pecky – 89 let
Mičík Václav z Pecky – 85 let
Pavlíčková Miroslava z Kalu – 92 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

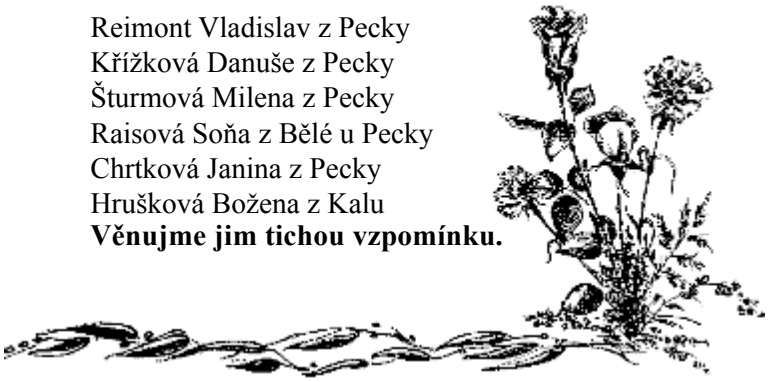
Vítání občánků

V měsíci říjnu 2020 se uskuteční slavnostní vítání občánků. Budou přivítány tyto děti:

Kobrýnová Markéta z Pecky
Plecháčová Ema z Horního Javoří
Prokšová Doubravka z Bukoviny u Pecky
Nalezencová Ester z Bělé u Pecky
Kout Josef ze Lhoty u Pecky
Ordáňová Anna ze Lhoty u Pecky
Kos Oliver ze Lhoty u Pecky
Kaprasová Anna z Arnoštova
Plha Matyáš ze Lhoty u Pecky
Brůnová Dora z Pecky
Grofová Laura z Bělé u Pecky
Grofová Linda z Bělé u Pecky
Nyč Tobiáš z Pecky
Truneček Šimon z Pecky
Přejeme pevné zdraví a pohodu.

Navždy nás opustili:

Reimont Vladislav z Pecky
Křížková Danuše z Pecky
Šturmová Milena z Pecky
Raisová Soňa z Bělé u Pecky
Chrtková Janina z Pecky
Hrušková Božena z Kalu
Věnujme jim tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2020.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. prosince.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska
Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.
září – listopad 2020, ročník XXX.
Řídí redakční rada ve složení:
Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelářová,
Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová
grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz
e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz
Počet výtisků 250
Cena 20 Kč